

บันทึก

เรื่อง เงินพระราชทานเลี้ยงชีพรายนายพนัย สิวะเสน

หนังสือ ลร. ที่ ๙๔๓๐/๒๕๘๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๘๖ ว่า ก.ได้ขอให้กรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเรื่องการจ่ายเงินพระราชทานเลี้ยงชีพฝ่ายบุรุษและนารี ตามพระราชพินัยกรรมของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงวางเงื่อนไขสำหรับฝ่ายบุรุษไว้ว่า "การพระราชทานเงินเลี้ยงชีพนี้อาศัยเกณฑ์ที่ว่าไร้อุปถัมภ์จึงจะพระราชทานเลี้ยงชีพ เพราะฉะนั้น เมื่อผู้ใดมีที่อุปถัมภ์แล้วย่อมไม่มีเหตุที่จะได้เงินรายนี้ ที่อุปถัมภ์ในที่นี้หมายความว่า บรรดารายได้ประจำที่จะพึงได้จากพระราชอาธิบัติหรือรัฐบาล คือ ผู้รับราชการได้รับเงินเดือนเป็นผลประโยชน์อยู่แล้ว ไม่ควรให้เงินเลี้ยงชีพนี้อีก เพราะมิได้รับผู้อุปถัมภ์" ฯลฯ บัดนี้ นายพนัย สิวะเสน ผู้มีชื่อได้รับพระราชทานเงินเลี้ยงชีพตามพระราชพินัยกรรมของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ยื่นเรื่องราวต่อสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ เพื่อขอรับเงินเลี้ยงชีพตามที่เคยได้รับอยู่เดือนละ ๑๑๐ บาท หรือปีละ ๑,๓๒๐ บาท แต่ด้วยเหตุว่า นายพนัย สิวะเสน ได้เข้าทำงานอยู่ในโรงงานเนื้อและนม ประเภทลูกจ้างสังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยได้รับเงินค่าจ้างเป็นรายวัน ๆ ละ ๔ บาท สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เห็นว่าเป็นปัญหาที่จะพิจารณาถึงเรื่องการไร้อุปถัมภ์ตามเงื่อนไขที่สมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงกำหนดไว้ กล่าวคือเป็นปัญหากฎหมายที่จะตีความตามเงื่อนไขที่กล่าวนั้นว่าควรจะจ่ายเงินเลี้ยงชีพรายนี้ให้แก่ นายพนัย สิวะเสน หรือไม่ ซึ่งสมควรเสนอกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติสำหรับรายอื่น ๆ ต่อไป ลร. จึงได้เสนอปัญหาพร้อมด้วยสำเนาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องไปให้ กก.พิจารณา นั้น

กรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้พร้อมด้วยผู้แทน ก. (นายประหลาท อีสรางกูร ณ อยุธยา) แล้ว เห็นว่าพระราชหัตถเลขาของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ ๑๑/๒๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๘ ในส่วนที่ทรงวางเงื่อนไขในการปฏิบัติตามพระราชพินัยกรรมของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สำหรับการพระราชทานเงินเลี้ยงชีพฝ่ายบุรุษนั้นเป็นหลักเกณฑ์เกี่ยวกับผู้ที่รับราชการได้รับเงินเดือน และผู้ที่ได้รับบำนาญเป็นรายได้ประจำเท่านั้น กรณีนายพนัย สิวะเสน นี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรมโรงงานอุตสาหกรรมได้จ้างนายพนัย สิวะเสน เข้าทำงานสังกัดโรงงานเนื้อและนม ประเภทลูกจ้าง โดยให้ได้รับค่าจ้างรายวัน ๆ ละ ๔ บาท ซึ่งเห็นได้ว่านายพนัย สิวะเสน มิใช่ผู้ที่รับราชการได้รับเงินเดือนและมีผู้ได้รับบำนาญเป็นรายได้ประจำ ดังนั้น กรณีนายพนัย สิวะเสน จึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงกำหนดไว้ และโดยเหตุนี้จึงหาเป็นการตัดสิทธินายพนัย สิวะเสน ในอันที่จะได้รับเงินเลี้ยงชีพตามที่เคยได้รับอยู่แล้วนั้นไม่

(ลงชื่อ) เดือน บุญนาค

(นายเดือน บุนนาค)
เลขาธิการ

มีนาคม ๒๕๕๗